

1.1 ความเป็นมา

คำว่า **holocaust** มีที่มาจากพระคัมภีร์ไบเบิล ในพระคัมภีร์ *Septuagint* ของกรีกซึ่งแปลมาจากภาษาฮีบรูอีกต่อหนึ่งได้แปลคำว่า **olah** มาเป็นคำว่า **holocauston** จากบริบทในคัมภีร์ **olah** นั้นแปลว่าการบูชาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบูชาพระเจ้าด้วยไฟ (Ruth, 1995: 384)

ความหมายของคำดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาให้ถกเถียงกันอยู่ เนื่องจากเป็นคำที่มีที่มาจากพระคัมภีร์และหมายถึงการบูชาพระเจ้า จึงไม่เหมาะที่จะใช้ในความหมายของการทำลายล้าง แต่สำหรับอดอล์ฟ (Adolf Hitler) แล้วคำว่า **holocaust** นั้นแปลว่าการบูชาพระเจ้าด้วยไฟโดยเห็นได้จากที่ฮิตเลอร์กล่าวไว้ในหนังสือ *Mein Kampf* ว่าการกำจัดชาวยิวเป็นหน้าที่ที่พระเจ้าประทานมาให้

“Thus I believe today that I am acting to the will of the almighty Creator :
When I defend myself against the Jew, I am fighting for the work of the Lord.” (Hitler, 1932: 54)

Mein Kampf เป็นภาษาเยอรมันแปลว่า การต่อสู้ของข้าพเจ้า เปรียบได้กับคัมภีร์แห่งแนวคิดต่อต้านชาวยิวสมัยใหม่ (modern antisemitism) มีเนื้อหากล่าวถึงประเด็นหลัก 3 ประเด็นคือ เชื้อชาติ ศาสนาและแนวคิดทางการเมือง ทั้งสามประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่าเชื้อชาติและศาสนาของชาวยิวนั้นด้อยค่าเทียบไม่ได้เลยกับเชื้อสายเยอรมัน ทั้งยังเสนอแนวคิดทางการเมืองที่สนับสนุนและสร้างความเชื่อว่าการทำลายหรือการกันชาวยิวออกไปให้พ้นจากสังคมเยอรมันเป็นสิ่งที่ถูกต้อง (Hitler, 1925)

ภายใต้การปกครองของรัฐบาลพรรคนาซีตั้งแต่วันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 1933 จนถึงการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 ได้เกิดการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ครั้งยิ่งใหญ่และโหดร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติขึ้นในประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรปซึ่งถูกประเทศเยอรมนียึดครองรวมเวลาการล้างเผ่าพันธุ์ถึง 12 ปี การสังหารครั้งนี้ถือเป็นการกระทำของรัฐที่ถูกตั้งคำถามกฎหมายและเป็นระบบ ในปีค.ศ. 1933 มีชาวยิวอยู่ในยุโรป 21 ประเทศรวมทั้งสิ้นประมาณ 9 ล้านคน จากการสำรวจพบว่าในปีค.ศ. 1945 สองในสามของชาวยิวในยุโรปถูกฆ่าตายจากนโยบายล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวของนาซี ถึงแม้ว่าชาวยิวจะเป็นเป้าหมายหลักในการล้างเผ่าพันธุ์ในครั้งนี้ แต่ยังมีผู้เคราะห์ร้ายที่มีเชื้อสายอื่นกว่าล้านคนเช่นยิปซีเป็นจำนวนกว่า 250,000 คนซึ่งถูกทำร้ายและเสียชีวิต (Encyclopaedia Judaica, 1974: 1) นอกจากนี้ยังมีนักโทษชาวรัสเซียกว่าสามล้านคนถูกประหารชีวิตเพราะมีเชื้อชาติรัสเซีย ชาวโปแลนด์และสลอฟคเป็น

ทาสกรรมกรในค่ายกักกันกว่าสองล้านคน ทั้งยังมีการกำจัดพวกกรักร่วมเพศ คนพิการ วิกลจริต คนที่รัฐบาลเห็นว่าไร้ประโยชน์ต่อสังคม แม้จะเป็นชาวเยอรมันเองก็ตาม และยังมีการกำจัดผู้ที่มีความเชื่อทางศาสนาที่แตกต่างออกไป เช่น ผู้สนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์ กลุ่มรวมตัวเพื่อการค้า (Trade Unionist) กลุ่มพยานแห่งพระยะโฮวา (Jehovah's Witness) รวมจำนวนผู้เสียชีวิตทั้งสิ้นอย่างน้อย 5,860,000 คน ในจำนวนนี้รวมผู้หญิง เด็กและคนชรา ("36Questions about Holocaust." 1997. [Online]. Available: <http://www.wiesenthal.com/resource/36questions>) ซึ่งถูกฆ่าตายอย่างทารุณที่สุด ด้วยวิธีที่ไม่น่าเชื่อว่ามนุษย์ด้วยกันจะกล้ากระทำต่อกัน เมื่อจำนวนของผู้ที่สมควรถูกกำจัดในสายตาของรัฐบาลมีมากมายเช่นนี้จึงเกิดค่ายกักกันขึ้น ค่ายกักกันนี้ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งการล้างเผ่าพันธุ์โดยแท้ ทุกชีวิตที่ตกเป็นเหยื่อการล้างเผ่าพันธุ์ แม้จะมีที่มาที่ต่างกัน แต่พวกเขาก็ประสบชะตากรรมเดียวกันคือ ได้รับความทรมาณทั้งร่างกาย และจิตใจ ตกเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลเยอรมัน ถูกลิดรอนอิสรภาพ ถูกยึดทรัพย์ ถูกใช้แรงงานเยี่ยงทาส ได้รับการปฏิบัติราวกับไม่ใช่มนุษย์ และท้ายที่สุดลงเอยด้วยการถูกฆาตกรรมหมู่

ความสูญเสียทั้งทางร่างกายและจิตใจนี้เองได้ก่อให้เกิดวรรณกรรมที่ถ่ายทอดเคราะห์กรรมและโชคชะตาของชาวยิวในสงครามโลกครั้งที่ 2 วรรณกรรมแนวนี้น่าจะเขียนขึ้นโดยชาวยิวที่ได้รับประสบการณ์ตรงจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ บ้างก็เขียนโดยนักเขียนที่เกิดความเห็นอกเห็นใจผู้เคราะห์ร้ายจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่น่าเศร้าดังกล่าว

I am hungry, I am cold ; When I grow up I want to be a German , and then I shall no longer be hungry and no longer be cold.

จากบันทึกของเด็กนิรนามในเขตจำเพาะชาวยิวในกรุงวอร์ซอ

(Robinson, 1974: 59)

ในวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาค้นคว้าเฉพาะวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวที่มีแก่นของเรื่องที่สะท้อนให้เห็นความโหดร้ายของเหตุการณ์ล้างเผ่าพันธุ์ดังกล่าว เพื่อเป็นบทเรียนไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นอีก และชี้ให้เห็นว่าความหวังเป็นพลังให้มีชีวิตอยู่ต่อไป แม้จะตกอยู่ในสภาพที่เลวร้ายที่สุด

จากการสำรวจข้อมูลจากห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศ รวมทั้งหอสมุดแห่งชาติ พบว่ามีข้อจำกัดในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวและประวัติศาสตร์ว่าด้วยการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ เนื่องจากในประเทศไทยยังมีการศึกษาวรรณกรรมประเภทนี้น้อยมาก มีวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวและเรื่องแปลจำนวนหนึ่ง ในส่วนประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยพบเพียงหนังสือเรื่อง ยิว ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ที่อธิบายเรื่องราวของชนชาติยิวตั้งแต่ค.ศ. 66 จนถึงปัจจุบันและได้ใช้อ้างอิงในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ยังพบว่าไม่เคยมี

งานวิจัยวรรณกรรมลี้ลับเผ่าพันธุ์ชาวยิวในประเทศไทย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเป็นการศึกษา
วรรณกรรมลี้ลับเผ่าพันธุ์ชาวยิวเป็นครั้งแรกในประเทศ

วรรณกรรมลี้ลับเผ่าพันธุ์ชาวยิวส่วนใหญ่มักปรากฏในรูปอัตชีวประวัติ เนื่องจาก
ผู้เขียนต้องการนำเสนอประสบการณ์ตรงของคนในทุกแง่มุม แต่ก็ยังมีรูปแบบอื่นด้วย
ได้แก่ นวนิยาย บทภาพยนตร์ บทละคร บทกวีและเรื่องสั้น ด้วยเหตุนี้วรรณกรรม
ประเภทอัตชีวประวัติจึงปรากฏมากที่สุด ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สาเหตุที่เลือกวรรณกรรมทั้ง 10
เรื่องนี้ เนื่องจากวรรณกรรมดังกล่าวมีที่มาที่แตกต่างกันออกไป จึงสามารถศึกษาเปรียบเทียบได้
อย่างหลากหลาย ในแง่ประเภทของวรรณกรรมและมุมมองของผู้แต่งที่มีต่อการลี้ลับเผ่าพันธุ์ชาว
ยิว ทั้งที่ผู้แต่งเป็นผู้รู้เหตุการณ์ดังกล่าวโดยตรงและโดยอ้อม

วรรณกรรมที่นำมาศึกษาได้แก่ อัตชีวประวัติ นวนิยายและบทภาพยนตร์

1. *All But My Life* แต่งโดยเกอร์ดา ไวล์มันน์ ไคลน์ (Gerda Weissmann Klein) ชาวโปแลนด์เชื้อสายยิว
2. *Dear God. Have You Ever Gone Hungry ?* แต่งโดยโจเซฟ เบา (Joseph Bau) ชาวโปแลนด์เชื้อสายยิว
3. *I Have Lived a Thousand Years Growing up in the Holocaust* แต่งโดยลิเวีย บิตตัน แจ็กสัน (Livia Bitton-Jackson) ชาวเชโกสโลวาเกียเชื้อสายยิว
4. *Man's Search for Meaning* แต่งโดยนายแพทย์แฟรงค์ล วิกเตอร์ (Victor Frankl) ชาวออสเตรียเชื้อสายยิว
5. *Night* แต่งโดยเอลี วีเซล (Elie Wiesel) ชาวโรมาเนียเชื้อสายยิว
6. *The Cage* แต่งโดยรุท มินสกี เซนเดอร์ (Ruth Minsky Sender) ชาวโปแลนด์เชื้อสายยิว
7. *The Diary of Anne Frank* แต่งโดยแอน แฟรงค์ (Anne Frank) ชาวเยอรมันเชื้อสายยิว

วรรณกรรมในลำดับที่ 1 - 7 เป็นวรรณกรรมประเภทอัตชีวประวัติซึ่งผู้แต่งมีประสบการณ์ตรงจากการตกเป็นเหยื่อการลี้ลับเผ่าพันธุ์ชาวยิว

8. *Life Is Beautiful* เป็นบทภาพยนตร์ แต่งโดยโรแบร์โต เบนนิยี (Roberto Benigni) และ วินเซนโซ เซรามิ (Vincenzo Cerami) ชาวอิตาลี
 9. *The Shawl* เป็นนวนิยาย แต่งโดยซินเธีย โอซิก (Cynthia Ozick) ชาวอเมริกัน
 10. *Jacob the Liar* เป็นนวนิยาย แต่งโดยจูเร็ก เบกเกอร์ (Jurek Becker) ชาวเยอรมัน
- วรรณกรรมลำดับที่ 8-10 ผู้แต่งมิได้มีประสบการณ์การลี้ลับเผ่าพันธุ์ชาวยิวโดยตรง

วรรณกรรมทั้ง 10 เรื่องที่นำมาศึกษามีที่มาและเนื้อหาโดยสังเขปดังนี้

เรื่อง *All But My Life*

ครอบครัวไวส์มันน์ (Weissmann) สืบทอดกิจการโรงงานทอผ้าที่ใหญ่และเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในเมืองบิลสโก (Bielsko) ประเทศโปแลนด์ เมื่อประเทศโปแลนด์ประกาศยอมแพ้สมาชิกของครอบครัวซึ่งประกอบด้วยพ่อ แม่ และเกอร์ดา ต้องย้ายเข้าก๊อดโดตามคำสั่งของรัฐบาลเยอรมัน ไม่นานเกอร์ดาถูกส่งตัวเข้าค่ายเอาชวิทซ์ (Auschwitz) และไม่มีโอกาสได้พบหน้าพ่อและแม่อีก หลังจากนั้นถูกส่งตัวเข้าค่ายกักกันอีกหลายแห่งได้แก่ ค่ายแลนดิชชุตซ์ (Landeschutz) บิลิทซ์ (Bielitz) และบอลเกินไฮน (Bolgenhain) เป็นที่สุดท้าย ชีวิตในค่ายกักกันของเกอร์ดานั้นเต็มไปด้วยความหวังและข้อเท็จจริงสลับกันไป จนกระทั่งเธอได้เรียนรู้ว่ายังมีแง่มุมที่ดีแฝงอยู่ในความขมขื่นเสมอ วันที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 ณ ประเทศเชโกสโลวาเกีย เกร์ดาได้รับอิสรภาพเมื่ออายุ 21 ปี เป็นเวลาถึง 6 ปีที่ถูกกักขัง และในวันเดียวกันนั้นเธอได้รู้จักกับร้อยตรีเคอร์ต ไคลน์ แห่งกองทัพอเมริกัน ทั้งสองได้พบรักและแต่งงานกันในที่สุด

ปัจจุบันเกอร์ดา ไวส์มันน์ ไคลน์อาศัยอยู่กับสามีที่รัฐอริโซนา ประเทศสหรัฐอเมริกา "Home Box Office" และพิพิธภัณฑ์อนุสรณ์การล้างเผ่าพันธุ์แห่งสหรัฐอเมริกา (United States Holocaust Memorial Museum) ได้ร่วมมือกันนำเรื่องราวของเธอสร้างเป็นสารคดี ประสบความสำเร็จได้รับรางวัลเอมมีในปีค.ศ. 1945 นอกจากนี้ เกร์ดายังทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาพิพิธภัณฑ์อนุสรณ์การล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในสหรัฐอเมริกาและเป็นอาจารย์พิเศษ บรรยายเกี่ยวกับเหตุการณ์ล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ด้วยความหวังว่าประสบการณ์ของเธอจะเป็นบทเรียนให้คนรุ่นหลังและเป็นการตอบแทนผู้ที่เคยช่วยเหลือให้เธอรอดชีวิต

เรื่อง *Dear God, Have You Ever Gone Hungry?*

โจเซฟฟิลิปินหนุ่มได้เริ่มเล่าเรื่องราวของคนตั้งแต่ช่วงปกติที่อยู่นอกเกตโต ในเมืองคราคา (Krakau) จนถูกถูกเกณฑ์เข้าก๊อดโดและเข้าค่ายกักกัน แต่เดิมครอบครัวของเขามีฐานะดีแม้มีกิจการขายเสื้อผ้าหรูหรา ค่อนข้างการถูกเข้าควบคุมและยึดครองในที่สุดโดยรัฐบาลภายใต้การยึดครองของประเทศเยอรมนี

ชีวิตในค่ายกักกันของโจเซฟพบทั้งเหตุการณ์น่าเศร้าและน่ายินดีสลับกันไป เขาเผชิญกับความทารุณโหดร้ายจากการถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้เขายังต้องทนเห็นพ่อของตนตายไปต่อหน้าต่อตา และในช่วงเวลาไล่เลี่ยกันเขาก็ได้พบรักกับอีเรเนก้า ทั้งสองแต่งงานกันในค่ายกักกันโดยโจเซฟแอบเข้าไปทำพิธีในเขตกักกันหญิง โดยมีแม่ของเขาเป็นพยานการแต่งงาน

ในอัตชีวประวัติเรื่องนี้ ผู้เขียนได้แต่งกลอนและวาดรูปบรรยายประสบการณ์กับความรู้สึกส่วนตัวเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งแลดูขมขื่นและเสียดสีในเวลาเดียวกัน นอก

จากนี้ยังวาดแผนที่เขตกักกันในเมืองคราเคาและค่ายกักกันปลาซโซว (Plaszow) ซึ่งเขาเคยอยู่
รวมทั้งรูปของชินทด์เลอร์ผู้มีพระคุณต่อเขา หลังจากได้รับการปลดปล่อยโจเซฟได้กลับมาอยู่กับ
ภรรยาอย่างมีความสุขและได้เป็นหนึ่งในพยานและผู้เสียหายในการไต่สวนที่ประเทศออสเตรเลีย
ต่อมาได้อพยพย้ายกลับไปอยู่ประเทศอิสราเอล หลังจากการเสียชีวิตของภรรยาในปีค.ศ. 1997
โจเซฟจึงได้เขียนอัตชีวประวัติเรื่องนี้ขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกถึงเธอ

เรื่อง *I Have Lived a Thousand Years Growing up in the Ghetto*

เด็กหญิงเอลลี (Ellie) เกิดในประเทศเชโกสโลวาเกีย เมื่อมีได้อายุ 12 ปีถูกเกณฑ์เข้า
เกิดโคพร้อมกับครอบครัว ต่อมาถูกส่งตัวเข้าค่ายกักกันที่เมืองปลาซโซวและเอาชีวิตรอดมาลำบาก
รวมเวลาที่ถูกกักกันในค่าย 1 ปี ตลอดเวลาที่ถูกคุมขังในค่ายกักกันเอลลีได้แสดงความกล้าหาญ
ด้วยการพยายามช่วยเหลือให้แม่ของตนรอดชีวิตหลายต่อหลายครั้ง แม้จะเสี่ยงต่อการถูกสังหารก็
ตาม หลังสงครามสงบ เอลลีและแม่ได้พบกับพี่ชายอีกครั้ง ส่วนพ่อได้เสียชีวิตในค่ายที่ประเทศ
ฮังการี ทั้งสามจึงตัดสินใจเดินทางมาตั้งรกรากที่สหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีญาติห่างๆ ของพ่อ
อาศัยอยู่ก่อนแล้ว

ปัจจุบันเอลลีหรือลีเวีย บิตตัน แจ็กสันได้ทำงานเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย สอนวิชา
ประวัติศาสตร์ เธอได้กล่าวไว้ในคำนำของเรื่องว่าต้องการสร้างผลงานเรื่องนี้เพื่อเด็กๆ ในประเทศ
อิสราเอล เพื่อสันติภาพ และเพื่อไม่ให้เกิดการล้างเผ่าพันธุ์เกิดขึ้นอีก

เรื่อง *Jacob the Liar*

นวนิยายเรื่อง *Jacob the Liar* เป็นนวนิยายที่ดำเนินเรื่องโดยมี “J” เป็นผู้เล่าเรื่องใน
ลักษณะ semi - omniscient * เปิดเรื่องด้วยการอธิบายความเป็นอยู่ในเกิดโตแห่งหนึ่งซึ่งไม่ได้
ระบุชื่อสถานที่หรือประเทศ ต่อจากนั้นได้เริ่มเล่าเรื่องราวของเจ็คอบ ชายหนุ่มโสโครับอุปการะ
เด็กหญิงกำพร้าซึ่งสูญเสียพ่อแม่จากการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว เขากลายเป็นคนพิเศษภายใน
เกิดโตในเวลารวดเร็ว เพราะการพูดโกหกและความบังเอิญ

สถานการณ์ได้บีบบังคับให้เจ็คอบต้องพูดปดครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อคลี่คลายปัญหาความ
วุ่นวายต่างๆ ในเกิดโต สร้างความสุขให้คนรอบข้าง และเพื่อไม่ให้ถูกตราหน้าว่า เป็นคน
ปลิ้นปล้อนหลอกลวง และนี่เองเป็นที่มาของชื่อเรื่อง *Jacob the Liar*

* semi - omniscient หมายถึงกลวิธีการดำเนินเรื่องที่ผู้เล่าเล่าเหตุการณ์ผ่านมุมมองของตนเท่านั้น มิได้รู้ทุก
อย่างในเรื่อง เช่น ความคิดของตัวละครอื่น

เรื่อง *Life Is Beautiful*

Life Is Beautiful เดิมเป็นภาพยนตร์ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างสูง ได้รับรางวัลภาพยนตร์ยุโรปยอดเยี่ยมประจำปี 1998 รางวัลกรองด์ จูริที่เมืองคานส์ และรางวัลออสการ์สาขาภาพยนตร์ต่างประเทศในปีเดียวกัน มีการแปลและตีพิมพ์บทภาพยนตร์ดังกล่าวเป็นภาษาอังกฤษในปีต่อมา

เนื้อเรื่องของบทภาพยนตร์ดังกล่าวเกี่ยวกับหนุ่มอิตาลีชื่อสายยิวมีชื่อว่า “กุยโด” (Guido) ในปีค.ศ. 1933 เขาได้ย้ายเข้ามาอยู่ในเมืองทัสกัน (Tuscan) เพื่อเลี้ยงโชค และได้พบรักกับครูสาวแสนสวยซึ่งเป็นลูกสาวคหบดีชั้นสูงในเมืองนั้น เธอมีชื่อว่า “ดอรา” ซึ่งหมั้นหมายกับชายร่ำรวยและอยู่ในวงสังคมชั้นสูงเช่นกัน อย่างไรก็ตามดอราได้ตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกับกุยโดเพราะอารมณ์ขันที่มีเสน่ห์ของเขา ทั้งคู่มีลูกชายด้วยกันหนึ่งคนชื่อว่า “โจชัว” ครอบครัวเล็ก ๆ นี้อยู่กันอย่างมีความสุข จนกระทั่งนโยบายต่อต้านยิวแผ่ขยายมาถึงประเทศอิตาลี ทั้งสองพ่อลูกถูกส่งตัวเข้าค่ายกักกัน ดอราขอเจ้าหน้าที่ติดตามสามีและลูกไปด้วย แม้ว่าเธอไม่มีชื่ออยู่ในบัญชีก็ตาม

ตลอดเวลาที่อยู่ในค่ายกักกัน กุยโดพยายามทำให้โจชัวคิดว่ากำลังเล่นเกมอยู่และผู้ที่ชนะเกมนี้จะได้รับรางวัลเป็นรถถัง กติกาที่สำคัญที่สุดของเกมนี้ก็คือ ต้องซ่อนตัวไม่ให้ใครพบ เพราะในความเป็นจริงทหารเยอรมันจะกำจัดเด็กและคนแก่ที่ไม่สามารถทำงานได้

วันสุดท้ายในค่ายกักกันทหารเยอรมันพยายามอพยพผู้ถูกกักกันออกจากค่ายให้ได้มากที่สุด เพื่อหลบหนีการเข้าโจมตีของสัมพันธมิตร กุยโดจึงได้โอกาสออกตามหาภรรยาในค่ายกักกันหญิง แต่โชคร้ายถูกทหารเยอรมันจับได้และถูกยิงตาย ในระหว่างที่ทหารเยอรมันคุมตัวเขาไปยังเป่า กุยโดเดินขอยเท้าพร้อมทั้งยิ้มระรื่น ยกมือทำวันทยหัตถ์ให้โจชัวซึ่งซ่อนอยู่ในคูเหล็ก เด็กน้อยคิดว่าเป็นการเก็บสะสมคะแนนในครั้งสุดท้ายตามที่พ่อบอกไว้ จึงไม่ยอมออกจากคูเหล็กเมื่อเหตุการณ์สงบ โจชัวจึงออกมาจากที่ซ่อนและเห็นรถถังคันใหญ่ของฝ่ายสัมพันธมิตรแล่นเข้ามาจอดตรงหน้าและรับเด็กชายขึ้นไป เมื่อรถเคลื่อนออกไปได้สักครูโจชัวก็ได้พบกับแม่ ทันทีที่พบกัน โจชัวรีบบอกแม่ว่าตนชนะเลิศในเกม โดยสะสมแต้มได้ครบ 1,000 คะแนนและจะนำรถถังที่ได้รางวัลกลับบ้าน

เรื่อง *Man's Search for Meaning*

Man's Search for Meaning แบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นอัตชีวประวัติบรรยายถึงประสบการณ์ในค่ายกักกันของผู้เขียนคือนายแพทย์แฟรงค์ล์ ส่วนที่สองว่าด้วยทฤษฎีจิตวิทยามีชื่อว่า “logotherapy”

ผู้แต่งใช้ชีวิตในค่ายกักกันเช่นผู้ถูกกักกันอื่นๆ ซึ่งไม่มีความสลักสำคัญใดๆ แม้ว่าจะเคยมีอาชีพเป็นแพทย์ก็ตาม เขามิได้ใช้วิชาชีพของคนแม้แต่น้อย จนกระทั่งไม่กี่สัปดาห์สุดท้าย

ท้ายก่อนได้รับอิสรภาพ ผู้แต่งได้ปฏิบัติหน้าที่แพทย์ดูแลผู้ป่วยโรคไทฟอยด์ จนตนเองติดโรคนี้ แต่ก็สามารถรอดชีวิตมาได้ ขณะอยู่ในค่ายผู้แต่งมีหมายเลขประจำตัวคือ 119104 มีหน้าที่ขุดอุโมงค์ สร้างทางรถไฟ และใช้แรงงานอย่างกรรมกรทั่วไป ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในค่าย ผู้แต่งเผชิญกับความทุกข์ทรมานทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นจากโรคระบาด การถูกทำร้ายร่างกาย และภาวะทุโภชนาการ แม้กระนั้นผู้แต่งก็ยังไม่หมดกำลังใจที่จะมีชีวิตต่อไปเพราะค้นพบว่าชีวิตมีความหมายในทุกเวลา นอกจากนี้ ผู้แต่งยังพบว่าอารมณ์ขัน จินตนาการและการมองโลกในแง่ดีเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ยังคงดำรงชีวิตอยู่ได้ ผู้แต่งถูกกักขังอยู่ประมาณสามปี จึงได้รับอิสรภาพที่ค่ายบุคเคินวัลด์ เมื่อกองทัพสัมพันธมิตรบุกยึดประเทศเยอรมนี

หลังจากได้รับอิสรภาพนายแพทย์แฟรงค์ก็ได้ศึกษาต่อด้านจิตวิทยา จนเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งของประเทศออสเตรีย และได้นำเอาประสบการณ์ในค่ายกักกันไปประยุกต์พัฒนาทฤษฎีจิตวิทยา “logotherapy” จนเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ทั้งยังมีผลงานด้านจิตวิทยาเพื่อนำไปสู่การเข้าใจและพัฒนาตนเองอีกมากมาย

เรื่อง *Night*

Night เป็นวรรณกรรมเชิงอัตชีวประวัติของเอลี วีเซล (Elie Wiesel) เกิดที่ประเทศฮังการี เขาถูกเรียกเข้าค่ายกักกันที่เอาชวิตซ์ตั้งแต่มียายุไม่ถึง 15 ปี พร้อมกับพ่อ แม่และน้องสาว และถูกส่งตัวต่อไปยังค่ายบุคเคินวัลด์เป็นที่สุดท้าย จนกระทั่งได้รับอิสรภาพในวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1945 ตลอดเวลาที่ถูกกักกัน เขามีเพื่อนและญาติสนิทคนเดียวคือ พ่อซึ่งถูกเกณฑ์เข้าค่ายเช่นเดียวกัน สองพ่อลูกอยู่ไม่เคยห่างกันคอยดูแลกันและกัน การมีพ่ออยู่ข้างๆ ทำให้เอลีมีกำลังใจอยู่ต่อไป แม้จะถูกทารุณต่างๆ นานา

เมื่อได้รับอิสรภาพ เอลีได้อาศัยอยู่ในประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลากว่า 10 ปี ต่อจากนั้นได้เดินทางไปประเทศอิสราเอลและสหรัฐอเมริกา และได้ตัดสินใจตั้งรกรากอยู่ในนิวยอร์ก ในปีค.ศ. 1976 เขาได้เปลี่ยนชื่อเป็น แอนดรู เมลลอน (Andrew Mellon) ปัจจุบันทำงานเป็นอาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบอสตัน และนักเขียนอิสระที่ผลิดวรรณกรรมล้ำค่าพันธุ์มากที่สุด และมีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่ง ในปีค.ศ. 1985เขาได้รับรางวัล “Congressional Gold Medal” และปีค.ศ. 1986 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ

เรื่อง *The Diary of Anne Frank*

แอน แฟรงค์ มีชื่อเต็มว่า Annelies Marie Frank เกิดที่เมืองแฟรงค์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี ในครอบครัวนักธุรกิจ ต่อมาได้ลี้ภัยพร้อมด้วยครอบครัวและผู้ติดตามทั้งหมดรวม 8 คน ซ่อนตัวอยู่ในสำนักงานของพ่อในกรุงอัมสเตอร์ดัมเป็นเวลาร่วม 2 ปี จนกระทั่งถูกจับกุม แอน พี่สาวและแม่ถูกส่งตัวเข้าค่ายกักกันเอาชวิตซ์ และเสียชีวิตก่อนจะได้รับอิสรภาพไม่นาน ในขณะที่

ที่พ่อรอดชีวิตจนได้มีโอกาสนำบันทึกของแอนมาตีพิมพ์ และได้รับความนิยมจากผู้อ่านทั่วโลก มีการแปลออกเป็นภาษาต่างๆ กว่า 50 ภาษา

แอน แฟรงค์ได้รับสมุดบันทึกประจำวันเป็นของขวัญวันเกิดอายุครบ 13 ปี นับตั้งแต่นั้นมาเธอได้บันทึกเหตุการณ์ประจำวัน ความสุข และความเศร้าไว้ เธอกล่าว่าบันทึกนี้เป็นเพื่อนที่เธอไว้วางใจที่สุดและตั้งชื่อให้ว่า “คิตตี้” อัครชีวิตประจำวันของแอน แฟรงค์ เริ่มเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน ค.ศ. 1942 และต้องยุติลงโดยปริยายเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1944 เนื่องจากหนึ่งในผู้ให้ความช่วยเหลือนำความลับเรื่องที่ซ่อนไปเปิดเผย จากการตรวจสอบทางวิทยาศาสตร์เพื่อหาอายุของกาวที่ติดบันทึกและการเทียบลายมือพบว่า บันทึกประจำวันของแอน แฟรงค์เขียนขึ้นในช่วงการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 และเป็นลายมือของเธอจริง รัฐบาลเนเธอร์แลนด์จึงถือว่าบันทึกดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ด้วย

เรื่อง *The Cage*

อัครชีวิตประจำวันเรื่อง *The Cage* เริ่มเรื่องด้วยชีวิตปัจจุบันของไรวา มินสกา ในสหรัฐอเมริกา พร้อมครอบครัวที่อบอุ่น แม้กระนั้นไรวาก็ไม่สามารถลืมความโหดร้ายในอดีตได้ เธอยังคงฝันเห็นภาพชีวิตในค่ายกักกันเสมอๆ ต่อจากนั้นใช้กลวิธีในการเล่าเรื่องย้อนหลัง (flash back) บรรยายชีวิตของเธอในเกิดโตที่เมืองลอดซ์ (Lodz) ค่ายกักกันเอาชวิทซ์ ค่ายกักกันมิตเทลชไตเนอ (Mittelsteine) และค่ายกราเฟนอร์ต (Grafenort) ในประเทศเยอรมนี จนกระทั่งได้รับอิสรภาพ ต่อจากนั้นได้กลับมาที่คอนคั้นของเรื่องใหม่ซึ่งเป็นเวลาปัจจุบันอีกครั้ง ซึ่งเป็นตอนจบของเรื่อง ไรวากล่าวไว้ในตอนท้ายของเรื่องว่าคนต้องนำเรื่องราวชีวิตในค่ายกักกันมาตีแผ่ให้สาธารณชนรับรู้ เพื่อยุติฝันร้ายที่ตามมาหลอกหลอนและเพื่อลูกหลานของเธอจะได้ไม่ต้องประสบชะตากรรมเดียวกัน

เรื่อง *The Shawl*

The Shawl เป็นนวนิยายขนาดสั้นใช้กลวิธีในการเล่าเรื่องแบบ “semi – omniscient” เนื้อเรื่องเกี่ยวกับชีวิตหญิงสาวชาวโปแลนด์ชื่อสายยิวเกิดที่กรุงวอร์ซอ มีชื่อว่าโรซา ลูบลิน (Rosa Lublin) โรซาเกิดในครอบครัวคหบดี บิดามีอาชีพเป็นนายธนาคารใหญ่ประจำกรุงวอร์ซอ มารดาเป็นสตรีชั้นสูงมีชื่อเสียงในวงสังคม เมื่อถูกกวาดล้างเพราะนโยบายกำจัดยิวของฮิตเลอร์ โรซาพร้อมด้วยแมกคา ลูกสาววัย 15 เดือน และสเตลลาหลานสาวอายุ 14 ปีต้องอพยพเดินเท้าเพื่อไปใช้แรงงานที่ค่ายกักกัน หลังจากโรซาไม่มีนมให้ แมกคาก็หันมาดูดผ้าพันคอและไม่ยอมอยู่ห่างจากผ้าผืนนั้นเลย จนกระทั่งสเตลลาขโมยผ้าพันคอของแมกคาไปห่ม เด็กน้อยจึงเดินออกจากที่ซ่อนเพื่อค้นหาผ้าพันคอ เป็นเหตุให้ถูกกระแสไฟฟ้าที่รั่วลวดหนามของค่ายช็อตเสียชีวิตต่อหน้าผู้เป็นแม่

โรซา ลูกธนู ปรากฏตัวอีกครั้งในสภาพหญิงเสียสติขี้ขยะ อาศัยในโรงแรมเก่าๆ ในไมอามี สหรัฐอเมริกา โรซาใช้ชีวิตอย่างหมกมุ่นตายอยาก ไม่พบปะผู้คน ไร้อาชีพ มีชีวิตอยู่ได้จากเงินของสเตลลา แม้กระนั้นโรซาก็ยังคงเกลียดชังหลานสาวอยู่ เพราะคิดว่าสเตลลา เป็นต้นเหตุที่ทำให้แมกดาตาย

โรซากลายเป็นคนมองโลกในแง่ร้ายและหวาดระแวงทุกคนและยังคงยึดติดกับอดีตที่ล่วงเลยมากกว่าสามสิบกว่าปี เธออยู่ในโลกของอดีตมากกว่าปัจจุบัน จนกระทั่งได้พบกับเปอร์สกีชายแก่ที่มาจากวอร์ซอเช่นเดียวกับเธอ โดยบังเอิญที่ร้านซักรีด เขาพยายามผูกมิตรกับโรซาซึ่งเป็นคนมองโลกในแง่ร้ายและเก็บตัว การสร้างมิตรภาพจึงเป็นไปได้ไปอย่างยากลำบาก แต่ในที่สุดเปอร์สกีก็สามารถเป็นเพื่อนกับโรซา เขาสามารถนำเธอกลับมายังโลกแห่งปัจจุบัน และยอมรับว่าแมกดาและประสบการณ์อันขมขื่นในค่ายกักกันเป็นเพียงอดีต ส่วนคนที่อยู่เป็นเพื่อนเธอในปัจจุบันก็คือเปอร์สกีนั่นเอง

1.2 สมมติฐาน

วรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว (Jewish Holocaust Literature) หมายถึง วรรณกรรมที่เกิดจากการที่ผู้แต่งได้รับแรงบันดาลใจในการประพันธ์จากเหตุการณ์ล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากนโยบายต่อต้านชาวยิว (anti-semitism) และใช้เหตุการณ์ดังกล่าวมาเป็นเหตุการณ์สำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวละครเอก ตัวละครเอกถูกคุกคามจากการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวแต่ยังคงมีชีวิต นอกจากนี้ ผู้แต่งยังมีวัตถุประสงค์ในการสร้างงานไปในทำนองเดียวกันคือ ตีแผ่และต่อต้านการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว และชี้ให้เห็นว่าความหวังเป็นทางรอดเดียวสำหรับชาวยิว

1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาอิทธิพลของการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในสมัยสงครามโลกครั้งที่สองที่มีต่อวรรณกรรมประเภทนี้
2. วิเคราะห์วรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว

1.4 วิธีการวิจัย

1. ศึกษาสภาพสังคมของประเทศเยอรมนีหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 อันเป็นชนวนให้เกิดการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในสงครามโลกครั้งที่สอง

- 2.ศึกษาที่มา นโยบายและการดำเนินนโยบายต่อต้านชาวยิว
- 3.ศึกษาและวิเคราะห์วรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว
- 4.ศึกษาทัศนคติของผู้แต่งต่อเหตุการณ์การล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมแนวเดียวกันนี้ต่อไป